Residenssijakso Tanhuan kylässä Savukoskella (Päivi Kallio)

Vietin residenssijaksoni Tanhuan kylässä tutustuen paikalliseen elämään, maisemiin ja ihmisiin. Arjen kohtaamiset kyläkaupan kahvipöydässä ja kylällä liikkuessa avasivat näkymän yhteisöön, jonka historia ja nykyisyys ovat vahvasti sidoksissa ympäröivään luontoon. Keskusteluissa nousivat esiin esimerkiksi metsät, järvet, poronhoito sekä Luirojoki, jonka varrella eletty historia näkyy kylässä edelleen. Residenssin aikana tutustuin myös alueen kulttuuri- ja luontokohteisiin sekä tallensin kokemuksiani omaan taiteelliseen työskentelyyni.

Osana residenssiä järjestin kaikille avoimia taidetyöpajoja, joissa kokeiltiin akvarellimaalausta ja grafiikkaa. Työpajojen lähtökohtana olivat Tanhuan merkitys osallistujille sekä ympäröivä luonto. Taiteellisen työskentelyn rinnalla tärkeää oli tarinoiden jakaminen ja yhdessä tekeminen.

Residenssin päätteeksi lahjoitin kylälle Luirojokea kuvaavan teoksen. Jakson vahvimmiksi muistoiksi jäivät Tanhuan vahva yhteisöllisyys, paikallisten ihmisten tarinat ja lämmin vastaanotto, jonka sain kyläläisiltä.

Artist statement

Olen taidemaalari, mutta työskentelyni ulottuu myös muihin medioihin. Työni on luonteeltaan tutkimista ja etsimistä, ja teokset rakentuvat usein kerroksittain prosessin ohjaamina. Lähtökohtana toimivat tilat, valo, värit, tunteet ja tunnelmat, joiden pohjalta työ asettuu esittävän ja abstraktin välille. Maalaus on minulle tila, jossa koettu ja havaittu saavat muodon.

Materiaalit ja väri ohjaavat työskentelyä. Minua kiinnostaa, mitä tapahtuu, kun suunnittelu ja intuitio kohtaavat ja teos alkaa ehdottaa omia suuntiaan. Ateljeetyöskentelyn rinnalla ohjaan työpajoja ja työskentelen yhteisöllisten taideprojektien parissa.

BIO

Päivi Kallio on kuvataiteilija ja taidekasvattaja. Hän työskentelee ensisijaisesti maalauksen parissa, mutta hänen taiteellinen työskentelynsä ulottuu myös grafiikkaan, valokuvaan ja yhteisötaiteeseen. Kallio on valmistunut taiteen maisteriksi Lapin yliopistosta sekä AMK-kuvataiteilijaksi Turun taideakatemiasta. Hänen teoksiaan kuuluu Rovaniemen ja Kemin taidemuseoiden sekä Oulun seurakuntayhtymän kokoelmiin. Kallio on Taidemaalariliiton jäsen.







Residenssi Kieringin kylässä Sodankylässä (Noora Ylipieti)

Residenssijaksoni Kieringissä yhdisti yhteisöllisen toiminnan ja oman taiteellisen työskentelyni. Toteutin maalauspajoja, tekstipohjaista työskentelyä sekä tallensin paikallisten kertomuksia. Omassa taiteessani lähtökohtina olivat alueen luonto, suot, kasvit ja vesistöt, joiden ääniä tallensin hydrofonilla. Työskentelin myös sinivedosten ja maalaamisen parissa.
Jakson huipensi kierinkiläisten naisten kanssa toteutettu tilallinen yhteisötaideteos Uhriluola, joka ammensi luonnosta, paikallisista muistoista ja naisten yhteisöstä. Teos nosti esiin naiset paikan tulkitsijoina ja kulttuurin rakentajina. Residenssijakson arvokkain anti muodostui kohtaamisten ja keskustelujen kautta. Näistä ja tästä erityisestä hankkeesta olen hyvin kiitollinen.

Artist statement

Taiteellisessa työskentelyssäni tutkin yksilöllisen kokemuksen ja jaetun todellisuuden välistä suhdetta. Käsittelen ihmisyyttä ja sen poissaoloa mm. toistoa, roinaa ja sattumaa hyödyntäen. Työskentelyprosessi etenee orgaanisesti ja jokainen teos muotoutuu vuoropuhelussa ympäristöön ja tilaan. Teoksilla haluan kutsua katsojaa pysähtymään, havainnoimaan ja pohtimaan suhdettaan vaiettuihin aiheisiin ja siihen, mitä pidämme itsestäänselvänä.

BIO

Noora Ylipieti (TaM, s. 1981) on monitaiteilija, joka työskentee maalauksen, installaation, äänen, paikkasidonnaisen taiteen ja yhteisöjen parissa. Ylipieti on valmistunut taiteen maisteriksi Aalto-yliopistosta sekä AMK-kuvataiteilijaksi Lahden Taideinstituutista. Saamelaistaustainen taiteilija on esittäytynyt laajasti Suomessa sekä ulkomailla, mm. Aineen, Kemin ja Rauman taidemuseoissa. Ylipietin teoksia kuuluu muun muassa Kemin Taidemuseon, HUSin ja A-klinikkasäätiön kokoelmiin.
Noora Ylipieti on Taidemaalariliiton varsinainen jäsen ja toimii monitaidejärjestö MUU ry:n varapuheenjohtajana.



Residenssi Suvannon kylässä Pelkosenniemellä (Miia Kettunen)

Olen Kemijärvellä syntynyt ja kasvanut taiteilija, jolle Lapin kylät, maisemat ja luontokohteet ovat syvästi merkityksellisiä, kuten Suvannon kylä, jossa vietin residenssijaksoni.

Suvannossa työskentelin pääasiassa syanotypian eli sinivedosten parissa. Järjestin työpajoja ja kohtaamisia, joissa tutkimme kyläläisten kanssa suvantolaisen maiseman merkitystä ja muuttumista sekä hyödynsimme heidän keräämiään luonnonmateriaaleja. Pieni Suvanto -installaatio syntyi kyläläisten valitsemista, suvantolaisuutta kuvaavista luonnonesineistä.

Kyläyhdistyksen digitoiduista valokuvista toteuttamani kyläteos Suvanto ammentaa kotiseudun yhteisestä muistista ja kuulumisen kokemuksesta.

(Suvanto -triptyykissä käytetyt kuvat: Suvannon kyläyhdistys, Reijo Ailasmaa, näyttelyn syanotypia-fotogrammit: kyläläiset)

ARTIST STATEMENT

Syvä, vaistonvarainen ymmärrykseni marginaalisuudesta kulkee mukanani, kun työskentelen tutkimuksen ja yhteistyön kautta paikoissa, joita määrittävät siirtymä ja muutos. Uusimmissa teoksissani etsin yhteisen ihmisyytemme paljasta ydintä ja luon tiloja kohtaamisille, jotka kutsuvat katsomaan tutun tuolle puolen, kohti tuntematonta.

BIO

Miia Kettunen (s. 1974) on Rovaniemellä asuva, paikallisesti ja kansainvälisesti työskentelevä monialainen kuvataiteilija (TaM). Ympäristötaiteen, vaihtoehtoisen valokuvauksen, tekstiilin, tekstin ja mediataiteen elementeistä koostuvat teoksensa tutkivat suhdetta ympäristöön sekä läsnäolon, kuoleman, yhteyden ja kuulumisen teemoja.

Hänen teoksiaan on esitelty muun muassa Art Ii- ja (X)sites-Biennaaleissa, Rovaniemen taidemuseon Muuttuva maa -näyttelyssä sekä Helsingissä Galleria Huudossa. Hän on työskennellyt useissa kansainvälisissä residensseissä Suomessa, Virossa, Isossa-Britanniassa ja Irlannissa.







Residenssi Juujärven kylässä Kemijärvellä

Misha del Val heräsi Bilbaossa, Baskimaassa. Hän ponkaisi sängystä, nappasi pari keksiä ja lasin maitoa, suukotti äitiään, isoäitiään ja tätejään, ja lähti taidekouluun. Luokkahuoneen hämärässä hän lumoutui seinälle heijastuvista Goyan, Munchin, Dumas'n ja Doigin dioista. Kellon soitua, väsyneenä ja nälkäisenä, hän vietti 11 vuotta Australiassa. Illalla hän otti taksin Berliiniin. Hän oli puistossa hyppelehtimässä, kun hän tapasi jälleen vanhan ystävänsä Raisa Raekallion. Uuden päivän valo löysi Mishan Lapista, rouskuttamasta ruisleipää, unelmoimasta lumessa ja maalaamasta yhdessä Raisan kanssa.

Last August, I spent two weeks in Juujaärvi, a small, vibrant, proud community at the feet of Juuvaara, Kemijärvi. My role as an artist there was to meet members of the community, listen to the stories, visit with them significant places, introduce my art practice, share meals, saunas, cooking tips and then, in time, make a painting, that will stay in the village. The painting is on display in this exhibition.

